

9. septembra zvečer žalosten primer v zadnjem hipu preprečenega samomora. V trenutku, ko je dosegel tovorni vlak iz Slov. Bistrice višino naselja Ješenca, se je pognala na tračnice in pred lokomotivo mlada deklica. Stroj je deklico pogel na stran in je obležala brez zavestnosti. Ljudje, ki so bili priče obupnega dejanja, so priškočili od vseh strani na pomoč in so oskrbeli, da je bila iz več ran krvaveča prepeljana v bolnišnico v Maribor. Deklica je dobila vsled sunka lokomotive hude poškodbe po vsem telesu. Vzrok žalostnega dejanja je bajje, ker ji je bil odrečen sprehaj v meščansko šolo.

Zaplenjen saharin. 13 vrečic saharina so izsledili in zaplenili orožniki v Senarski pri St. Lenartu v Slov. goricah 39 letnemu viničarju Frideriku, ki je prijavljen finančni oblasti.

Neznanec se vrgel pod vlak. Pri Ptujju se je vrgel pod nočni brzovlak proti Budimpešti neznanec. Lokomotiva je truplo samomorilca čisto razmesarila. Zbrali so posamezne kose in so jih prenesli v mrtvašnico mestnega pokopališča. Osebnosti obupnega niso mogli ugotoviti, ker niso našli nobenih dokumentov. Železniški uslužbenec Trepše je videl, kako je neznanec legel na tračnice nedaleč proč od državne delavnice v Ptujju. Hitel je proti dotičnemu mestu, da bi preprečil samomor, a že je pridrvel mimo brzovlaka in lokomotiva je opravila strašni posel.

Ugotovljena osebnost samomorilca. Zgoraj poročamo o neznancu, kateri je bil razmesarjen od nobnega vlaka pri Ptujju. Samomorilec je 84 letni Anton Vnuk, prevžitar iz Ptujja, kateri je že dalje časa bolehal.

Krvavo dejanje 77 letnega prevžitarja. Pri posestniku Jakobu Predikaki v Gorici pri Pragerskem je bil z drugimi sosedi tudi 77 letni prevžitar Anton Čelofiga. K Predikaki je prišel železniški kurjač Alojzij Mohorko iz Sp. Gorice. Stari Čelofiga in Mohorko sta bila v sporu, ker je slednji kupil od Čelofige posestvo in mu ni dajal prevžitka. Kakor hitro je zagle-

dal stari kurjač, je navalil nanj z nožem in ga zabodel v vrat ter zbežal. Zabodeni se je spustil za bežim, ga dohitel in sta se ruvala, dokler se Mohorko ni onesvestil radi prevelike izgube krvi. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je umrl. Ubijalec priznava dejanje z izgovorom na razburjenost.

Pod vlak v duševni zmedenosti. Na železniškem tiru 2 km od Grobelnega proti Poljčanam so našli smrtno povoženega od osebnega vlaka 24 letnega tehničnega uradnika Toneta Žličar iz Maribora. Žličar je šel pod vlak v duševni zmedenosti.

Nočni napad. Gostilničarjev sin Ignacij Tkavc iz Cigone pri Slov. Bistrici se je vrnil v noči s kolesom domov. Pred vrati sta ga napadla neznanca. Eden ga je lopnil s kolom po hrbtu, drugi je oddal nanj strel tako, da mu je prebila krogla obe nogi. Poškodovanega so spravili v mariborsko bolnišnico. — V isti noči je nekdo ukradel zidarskemu palirju Hameršku v Slov. Bistrici 800 din vredno kolo. V Bistrici prevladuje mnenje, da sta bila v obeh omenjenih slučajih na delu ista in še neizsledena storilca.

Gostilničarju ukradena listnica. V Slov. Bistrici je ukradel nekdo iz zaprte točilnice Fr. Vrhovnik listnico s 5500 din. Domnevajo, da je bil tat med gosti skrit v sobi. Ko so se domači podali k počitku, je vlomil v točilnico in je izginil skozi kuhinjo z denarjem. Prazno listnico so našli drugo jutro na sosednem vrtu.

Dve smrtni žrtvi malenkostnega prepira. V gostilni Antona Puconje v Stročji vasi pri Ljutomeru so pili in peli na večer fantje. Med pivci sta bila tudi 27 letni posestnikov sin Andrej Pevec iz Stročje vasi in 22 letni delavec Anton Korošec. Naenkrat se je Korošec sprl z družbo in so se ga fantje hoteli znebiti s tem, da so ga pehali čez prag. Pevec je sunil skozi napol priprta vrata Korošca prav na rahlo z nožem. Zabodljaj mu še ni ohladil jeze in je hotel za vsako ceno še enkrat v hišo. Bil je toliko močan, da je snel vrata, katera so tiščali fantje v izbi, ter je zabodel

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolci, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešče želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Pevca naravnost v srce. Zabodeni je bil v par minutah mrlič. Korošca so po uboju komaj spravili domov, kjer je mirno zaspal. Orožniki so ga hitro imeli in so ga oddali v zapore v Ljutomer. V zaporni celici je naletel na dva tovariša, ki prestajata manjšo kazen. Enemu je izmaknil britev in si je z njo prerezal vrat. Hitro na pomoč pozvani zdravnik samomorilecu ni mogel več pomagati in je v kratkem izkrmavel. Malenkosten prepir in alkohol sta zahtevala življenje dveh mladih ljudi.

Z več zabodljajji v bolnišnico. Martina Vršiča, 30 letnega sina finančnega respicienta, so napadli na cesti pri Ptujju pijani fantje in so mu prizadjali več zabodljajev z nožem. Zabodeni se je zatekel v ptujsko bolnišnico.

Prijet pod sumom roparskega umora. Parkrat smo že v našem listu poročali o roparskem umoru, kojega žrtev je postal enooki železniški sluga Jožef Ostrež s postaje Zalog pri Ljubljani. Radi izpovedi raznih prič je te dni ljubljanska policija aretirala pod sumom krivde posestniškega sina Jožefa Anžurja iz Zadobrove.

Dva vloma v Ljubljani. V noči na soboto 11. septembra je obiskal vlomilec župnijsko pisarno pri sv. Petru v Ljubljani in je odnesel 2000 din gotovine. — Isto noč je bil izvršen vlom v železno blagajno trgovine s porcelanom Pauschin v Wolfovi ulici v Ljubljani. Zelo spreten vlomilec je odnesel zlatnine, dragocenih kamnov in gotovine za 50.000 din.

Ženska požigala. V zadnji številki smo poročali, da je v vasi Pudob pri Rakeku

zametih. Ker je psov veliko, je zanje res treba posebnega hleva, katerega bodo menili sodaj najbrže zgradili.

Nov čudežni stroj za gledanje

Neki Anglež je izumil čudežno napravo, s katero je mogoče gledati skozi najbolj goste oblake. S tem »očesom« je mogoče opazovati letala, ki letijo nad oblaki ali v najtemnejši noči, kakor tudi ladje, ki jih v gosti megli s prostim očesom ni razločiti. Celo gore in otoke je mogoče videti v takšnih okoliščinah z novo pripravo. Izum temelji baje na kratkovalovnih svetlobnih žarkih in je že pri prvih poskusih pokazal čudežne uspehe.

»Ti bomo jezik že namazali, počakaj! V kleti imamo tako ropotijo, ki te zna omehčati, da boš še rada povedala,« je dejal porotnik iz Gorenč.

Špela je prebledela. Vedela je, na kaj namiguje mož: v kleti je bilo orodje, s katerim so mučili zakrknjene zločince.

»Pripovedujte nam vse po vrsti, kako ste šmarško cerkev okradli,« je velel sodnik grofovemu jagra.

»O tem ni več mnogo kaj povedati,« je ta odvrnil. »... Do šestih zvečer sem bil v Gradcu; za to mi je lahko priča grof Kristalnik. Iz Grada sem šel po Reki na Zarazberško goro in čez Jelenov greben.«

»Čez Jelenov greben še mačka ne pride, kaj šele človek,« ga je presekala porotnik iz Šmarja.

»Eden je, ki pride čez Jelenov greben, eden in nobeden več — ta pa sem jaz,« je dejal jagar samozavestno. »Le po tej poti, ki je pol krajša kakor ona navadna, mi je bilo mogoče priti že pol ure pred polnočjo do Šmarja. Tu me je čakala Špela in mi je odprla cerkev. Nesrečno opravilo je bilo hitro pri kraju, potem pa sva drla v tistem strašnem vremenu po gozdu gor, na Slemenju pa sva se ločila. Ob pol treh sem bil že pri Hudih pečeh, odtod pa sem jo mahnil čez Osojščico proti Dobrovljam. Ta pot je še nevarnejša kakor ona čez Jelenov greben, pa tudi mnogo krajša kakor tista po dolini. V steni Osojščice je votlina, tja sem skril šmarski plen, in sicer na takem kraju, da pozneje sam več ko tri mesece

nisem mogel do njega... Z zadnjega previsa te stene bi bil kmalu treščil v prepad — le za las je manjkalo —, nazadnje sem le srečno prišel v dolino. Okoli štirih sem mahal že skozi Dobrovlje — na videz tako, kakor da prihajam iz Grada — in kmalu sem došel mojstra Gašparja; s tem sem hodil do Kaple. Da bi sled drugam speljal, sem vzel košček Marijine tenčice s seboj. Tega sem kmalu za Rutami spustil na tla, da Gašpar ni videl, in sem tako speljal sled za onima dvema potepuhoma, kakor da sta ta dva okradla cerkev.«

Umolknil je.

Sodnik je mignil porotnikom, da so stopili k njemu; dalj časa so se potihoma menili. Nato se je sodnik slovesno postavil in je rekel:

»Ker je potemtakem izpričano, da so mežnar Aleš, njegova žena in Logarjeva Veronika nedolžni, razglasim in objavljam, da so rešeni obtožbe in so prosti... Na drugi strani pa razglasim in objavljam, da sta prava zločince — hm, hm —«

»Janez Kresnik, po domače Grofov jagar,« se je nekdo oglašil.

»— torej Janez Kresnik, po domače Grofov jagar, in njegova pomagalka Špela Tilnova priznala in potrčila...«

»Ničesar nisem priznala!« je zavreščala Špela in z nogami zacepetala in se jela od jeze dreti.

(Dalje sledi)